

- να εφαρμόσει στην περίπτωση του Μαροκινού υπηκόου όρους διαφορετικούς από αυτούς που ισχύουν για τους δικούς του υπηκόους, όσον αφορά τη χορήγηση, τον τρόπο υπολογισμού και τη διάρκεια των στρατιωτικών συντάξεων που αποσκοπούν στην χορήγηση αποζημίωσης για τις συνέπειες ατυχημάτων ή ασθενειών που επήλθαν λόγω της υπηρεσίας του στις ένοπλες δυνάμεις του οικείου κράτους;
7. Μπορεί το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος δεν εργάζεται κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησής του για χορήγηση σύνταξης, αφενός, και, αφετέρου, το γεγονός ότι το ατύχημα ή η ασθένεια στην οποία στηρίζεται η εν λόγω αίτηση επήλθε σε παλαιότερη περίοδο ενεργού υπηρεσίας, και συγκεκριμένα από τις 19 Αυγούστου 1949 μέχρι τις 16 Αυγούστου 1964, εκτός των εδαφικών ορίων του κράτους μέλους στις ένοπλες δυνάμεις του οποίου υπηρετούσε, και ειδικότερα στην Σαϊγκόν, να μεταβάλλει τις απαντήσεις στα ανωτέρω ερωτήματα;

μόνον κατόπιν σχετικής αιτήσεως και αφού διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη λήψη του μέτρου που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας,

ή από την επιταγή περί αμοιβαίας αναγνώρισεως των αδειών οδηγήσεως βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας καθώς και από την επιταγή να ερμηνεύεται συσταλτικά το άρθρο 8, παράγραφος 4, της οδηγίας συνάγεται ότι το κράτος υποδοχής πρέπει να αναγνωρίζει την ισχύ της αδειας οδηγήσεως χωρίς να μεσολαβεί διαδικασία ελέγχου και ότι το κράτος υποδοχής έχει απλώς εξουσία να στερεί το δικαίωμα χρήσεως της αδειας οδηγήσεως στην επικράτεια του στην περίπτωση που εξακολουθούν να συντρέχουν οι λόγοι που δικαιολογούν την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας;

(¹) EE L 237, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberlandesgericht München με απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2005 στην ποινική δική κατά Stefan Kremer

(Υπόθεση C-340/05)

(2005/C 296/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Σεπτεμβρίου 2005, το Oberlandesgericht München, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά Stefan Kremer που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Η αίτηση αφορά την περίπτωση κατά την οποία η εκ νέου απόκτηση αδειας οδηγήσεως από πρόσωπο που βρίσκεται σε κράτος μέλος (κράτος υποδοχής) από το οποίο οι διοικητικές αρχές έχουν αφαιρέσει την άδεια οδηγήσεως λόγω μη συνδρομής των απαιτούμενων ικανοτήτων ή έχουν απαγορεύσει την απόκτηση αδειας οδηγήσεως εξαρτάται στο κράτος υποδοχής από την απόδειξη εκ μέρους του αιτούντος της ικανότητάς του μέσω ιατρικής-ψυχολογικής γνωμάτευσης σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που προβλέπει το κράτος υποδοχής, ο δε αιτών δεν προσκομίζει αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία και στη συνέχεια —χωρίς να έχει λήξει η περίοδος προσωρινής απαγορεύσεως προς λήψη στο κράτος υποδοχής νέας αδειας οδηγήσεως— αποκτά άδεια οδηγήσεως σε άλλο κράτος μέλος (κράτος εκδόσεως της αδειας).

Υποβάλλονται τα ακόλουθα ερωτήματα προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως:

Στην περίπτωση αυτή, είναι σύμφωνη με το άρθρο 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ (¹) νομοθετική ρύθμιση του κράτους υποδοχής σύμφωνα με την οποία επιτρέπεται να γίνεται χρήση στο κράτος υποδοχής της αδειας οδηγήσεως του κράτους εκδόσεως της

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2005

(Υπόθεση C-355/05)

(2005/C 296/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Bernhard Schima και την Doyin Lawummi, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 22 Σεπτεμβρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ (¹) ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 33 της ως άνω οδηγίας·
2. να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Ιουλίου 2004.

(¹) EE L 176 της 15.7. 2003.